

er Noget, som vi, der leve blandt Landbefolkningen, kjende saa overordentlig godt, at en stor Del af de Karle, som gjøre sig skyldige i saadanne Forhold, snarest mulig se at komme ud af Landet. Og det, at en Kvinde har et saadant Barn og faar en betydelig Hjælp til det, er i Virkeligheden — det ser vi i det praktiske Liv — en Maade at støtte hende paa i det Forhold, som Lovgivningen ikke bør gaa ind paa. Jeg kan ikke lade være at fortælle et lille Træk, som jeg selv har oplevet. En Karl kom til mig og sagde, at han vilde ægte en Pige, der havde to uægte Børn. Jeg kjendte ham som en meget sparsommelig og beregnende Mand og undrede mig derfor over, at han vilde indgaa det Ægteskab, men saa sagde han: So det er netop det Gode, at hun har de to Børn, for hun faar et ret godt Underholdsbidrag til dem, og det vil være en meget god Hjælp for os, naar vi nu gifter os. Altsaa de to uægte Børn, som han ikke var Fader til, disse Børn med, kan jeg godt sige, vedhængende Coupons, var det økonomiske Grundlag for det Ægteskab. Det gik forøvrigt meget godt i det Ægteskab; Familien vandrede senere ud til Amerika. Men jeg tror ikke, at vi paa den Maade skal gaa hen og give en Pige, der føder uægte Børn, saa at sige Medgift. Tværtimod — jeg vil just ikke forlange indført her det franske System, hvor man udelukkende lægger Byrden paa den uhykkelige Kvinde, som jeg gjerne kan kalde hende, men jeg tror, at det som vi nu have, er tilstrækkeligt, og hvis vi gaar videre ad den Vej som her foreslaaet, komme vi snarere til at opmuntre dem, der i det Hele have Tilbøjelighed til at bringe uægte Børn til Verden end til det Modsatte. Særlig har jeg Indvendinger imod den Paragraf — jeg tror, det er § 4 — som bestemmer, at det er Kommunen, der skal betale, naar Barnefaderen ikke kan. Jeg tror ikke, den vil føre til Andet end til en yderligere Forøgelse af det store Antal Ansøgninger om Forsørgelseshjælp, som allerede nu indkomme, og det antager jeg, at Kommunalbestyrelserne ikke ville sætte videre Pris paa. Forholdet er jo nu det, at naar Moderen ikke kan forsørge Barnet, saa henvender hun sig til Fattigvæsenet og faar Hjælp derfra, og jeg tror ikke, det faar nogenjomhelst Betydning for Kommunerne, om man lægger Pligten over paa Faderen i Stedet for Moderen. Den ene Kommune vil vinde i et Tilfælde, den anden i et andet, men som Helhed vil det gaa lige op. Man opnaar ikke Andet end at skaffe Kommunerne en besværlig Korrespondance og vanskelige Undersøgelser om, hvor Forsørgelsesstedet er. Ganske vist, skal

jeg indrømme, at det herimod kan indvendes, at efter den nuværende Lovgivning bliver det Fattighjælp, som under de Omstændigheder ydes Kvinden, men efter Forslagets § 4 bliver det Fattighjælp, som ydes Manden. Jeg skal imidlertid hertil bemærke, at den Fattigunderstøttelse, som ydes en Kvinde under de Omstændigheder, har ikke nær den Betydning for hende som den, der ydes en Mand. Det er for hende ikke nogen Ægtefælsforhindring, og da hun ingen politiske Rettigheder har, saa taber hun heller ingen derved, saa det er ikke saa alvorlig en Sag. — Jeg tror, at hvis vi vedtage denne Lov, saa gaa vi til Noget, der er værre end det, vi have. Derfor er jeg imod den og vil stemme imod den. Jeg vil sige endnu, inden jeg slutter, at for saa vidt man mener, at der skal staves uægte Børn, en bedre Stilling — hvad jeg ikke tror, dette Forslag vil gjøre — saa tror jeg, at man heller maa gaa en anden Vej. Der ligger i saa Henseende en rigtig Tanke hos et politisk Parti, som vi til daglig Brug ikke ville anerkjende som hørende til os, nemlig: Statsunderstøttelse og Statsopdragelse for de Børn, som ikke kunne blive opdragne paa anden Maade. Man vil kunne bevirke en Del ved f. Ex. at udvide den Opgave, som Opfostringshølet i Kjøbenhavn, saavidt jeg veed, nu har til i det Hele taget at omfatte et i alt Sald meget stort Antal af de Børn, som blive satte i Verden under saa uheldige Forhold, at deres Forældre ikke ville eller kunne give dem den Opdragelse, de bør have. Staten vilde derved ikke alene opfylde en Forpligtelse, der hviler paa den, men vilde ogsaa gjøre en overordentlig god Forretning ved at opdrage disse uhykkelige Børn til gode, dygtige Statsborgere, medens de efter den nuværende Lovgivning og forøvrigt ogsaa efter de her foreliggende Forslag ofte faae Lov til at gaa og drive for Gud og koldt Vand og derved blive til, hvad de ofte ere. Jeg har villet sige dette for at værgе mig imod Beskyldningen for, at jeg er imod det foreliggende Forslag, fordi jeg vil undlade at gjøre Noget til Gavn for disse uhykkelige Børn.

J. N. Larsen: I Modsatning til den foregaaende erede Tale, der ikke synes at være nogen stor Ven af dette Lovforslag, kan jeg ikke Andet end udtale, at efter min Mening er Lovforslaget et meget væsentligt Fremskridt og navnlig et Fremskridt paa den humane Vej, et Fremskridt, som Samfundet længe har krævet, idet man med fuld Føie har sættet Diet paa de uheldige og uhykkelige Forhold, som have fundet Sted og finde